

Raadsbesluit

Nummer 110110_A3.2

De raad van de gemeente Stichtse Vecht;

gelezen het voorstel van de Stuurgroep herindeling van november 2010;

gehoord de commissie herindeling Stichtse Vecht;

b e s l u i t :

vast te stellen de

RE-INTEGRATIEVERORDENING WWB

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. de Wet : de Wet werk en bijstand;
 - b. loaw : de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - c. loaz : de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - d. Bbz 2004 : Besluit bijstandsverlening zelfstandigen;
 - e. College : het college van burgemeester en wethouders;

 - f. Uitkeringsgerechtigde : de persoon die een periodieke uitkering voor levensonderhoud ontvangt ingevolge de Wwb, de loaw of de loaz;
 - g. Anw-er : de persoon die een uitkering ingevolge de Algemene nabestaandenwet ontvangt en die als werkloze werkzoekende voor tenminste 16 uur per week, staat

- ingeschreven bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen
- h. Niet-uitkeringsgerechtigde (Nugger): de persoon als bedoeld in artikel 6, onder a., van de Wet, die als werkloze werkzoekende voor tenminste 16 uur per week, staat ingeschreven bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen;
 - i. Belanghebbende : de persoon die aanspraak maakt op ondersteuning of aan wie ondersteuning wordt geboden;
 - j. Algemeen geaccepteerde arbeid : arbeid die algemeen maatschappelijk aanvaard is waaronder ook begrepen arbeid in een Wsw-organisatie op verzoek van belanghebbende;
 - k. Voorziening : een arbeidsinschakelingsinstrument binnen een re-integratietraject of een voorwaardenscheppend instrument, waaronder begrepen sociale activering, dat ingezet kan worden om belemmeringen bij aanvaarding van algemeen geaccepteerde arbeid weg te nemen;
 - l. Specifieke voorziening : een instrument gericht op de uitstroompremie en het bepalen van bijzondere individuele kosten;
 - m. Traject : een met de belanghebbende overeengekomen, dan wel door het college aan een belanghebbende opgelegd geheel van activiteiten gericht op het verkrijgen en/of behouden van betaalde arbeid dan wel gericht op arbeidsinschakeling, sociale activering en/of zorg;
 - n. Sociale activering : sociale activering als bedoeld in artikel 6, onder c, van de Wet;
 - o. Bijstandsnorm : de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onder c, van de Wet;
 - p. Verloning : een re-integratietraject op basis van een arbeidsovereenkomst waarbij de loonkosten ten laste komen van het participatiebudget.

HOOFDSTUK 2 Beleid en financiën

Artikel 2 Opdracht college

1. Het college biedt aan uitkeringsgerechtigden, ANW-ers en Nug-gers evenals aan personen als bedoeld in artikel 10 tweede lid van de wet, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling aan en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling. Artikel 40, eerste lid van de wet is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij de keuze van de mogelijkheden van ondersteuning wordt door het college een afweging gemaakt, waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van een cliënt, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid.
3. Het college draagt zorg voor voldoende diversiteit in het aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.

Artikel 3 Beleidsregels

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast. Deze beleidsregels vormen een uitwerking van het bij verordening vastgestelde beleid.
2. De regels hebben onder meer betrekking op:
 - De voorzieningen die beschikbaar zijn
 - Aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid
 - Ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling
 - Premies en inkomstenvrijlating
 - Gesubsidieerde arbeid
3. Het college zendt eenmaal per jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van het beleid.

Artikel 4 Aanspraak op ondersteuning

1. Uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en Nuggers evenals personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de Wet, hebben aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling.
2. Anw-ers, Nuggers, evenals andere belanghebbenden hebben geen recht op ondersteuning indien er een voorliggende voorziening is welke naar de mening van het college in voldoende mate bijdraagt aan de re-integratie van belanghebbende.
3. Het college doet een aanbod dat past binnen de criteria die gesteld zijn in deze verordening.

Artikel 5 Sluitende aanpak

1. Elke uitkeringsgerechtigde krijgt binnen drie maanden na datum aanvraag een aanbod voor een voorziening gericht op inschakeling in algemeen geaccepteerde arbeid.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het college heeft bepaald dat voor deze persoon een volledige ontheffing van de arbeidsverplichting geldt.
3. Bij de uitvoering van het in het eerste lid bepaalde houdt het college rekening met de beschikbare re-integratievoorzieningen en de mogelijkheden en capaciteiten van de uitkeringsgerechtigde. Tevens kan het college rekening houden met het re-integratie-advies van het UWV.
4. Het college kan in individuele gevallen afwijken van het gestelde in het eerste lid.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

1. Een belanghebbende die gebruik maakt van een voorziening is gehouden aan de verplichtingen die gelden op grond van de Wet of van andere wetten en deze verordening, evenals aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
2. Een uitkeringsgerechtigde die door het college een voorziening wordt aangeboden, is verplicht hiervan gebruik te maken.
3. Onverminderd het gestelde in het tweede artikel gelden voor de belanghebbende de volgende verplichtingen:
 - Het verstrekken van de inlichtingen aan het college die nodig zijn voor het bepalen van een geschikt traject en/of een geschikte voorziening;
 - Het verlenen van medewerking aan een onderzoek als bedoeld in artikel 9;
 - Het naar vermogen uitvoering geven aan de verschillende onderdelen van het traject;
 - Na te laten hetgeen de realisatie van het doel van het traject of van de voorzieningen belemmert.
4. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het tweede en derde lid, kan het college de uitkering verlagen conform hetgeen hierover is bepaald in de Maatregelenverordening.

5. Indien een belanghebbende, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, zijn verplichtingen die aan de voorziening zijn verbonden, niet of onvoldoende nakomt, kunnen de voor deze belanghebbende in het kader van de voorziening gemaakte kosten door het college worden teruggevorderd.

Artikel 7 Budget- en subsidieplafond

1. Het college kan bij beleidsregels een of meer subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen. Een door het college ingesteld subsidie- of budgetplafond vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
2. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

HOOFDSTUK 3 Voorzieningen

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Voorzieningen kunnen separaat of gecombineerd in een traject werk, traject sociale activering en een zorgtraject gericht worden ingezet.
2. Onder voorzieningen worden onder meer verstaan: een medisch en/of arbeidskundig onderzoek, diagnose, scholing, werkstage, loonkostensubsidies, verloning, Bbz-regeling voor het starten van een eigen onderneming, begeleiding, bemiddeling, schuldhulpverlening en nazorg.
3. Het college kan andere, niet in deze verordening genoemde, instrumenten gericht op arbeidsinschakeling aanmerken als een voorziening.
4. Het college kan, in aanvulling op de voorschriften die voortvloeien uit de Wet en deze verordening, aan een voorziening nadere voorschriften verbinden.
5. Het college kan een voorziening beëindigen:
 - Indien de belanghebbende die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in artikel 7 en 19 Wwb, artikel 13 en 17 van de loaw en artikel 13 en 17 van de loaz of in het tweede lid niet nakomt;
 - Indien de belanghebbende die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet;
 - Indien de belanghebbende algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van deze voorziening;
 - Indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling van belanghebbende;
 - Indien belanghebbende niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening.
6. Bij uitvoeringsbesluit kan het college ten aanzien van de voorzieningen nadere regels stellen. Deze regels kunnen in ieder geval betrekking hebben op:
 - De voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden;
 - De weigeringsgronden bij het aanbieden van voorzieningen;
 - De intrekking of wijziging van de subsidieverlening of –vaststelling;
 - De aanvraag van en de besluitvorming over subsidies en premies;
 - De betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten;
 - Het vragen van een eigen bijdrage;
 - Overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

Artikel 9 Participatieplaats

1. Het college kan een uitkeringsgerechtigde die niet-direct bemiddelbaar is een participatieplaats gericht op arbeidsinschakeling aanbieden conform artikel 10a van de wet.
2. Het doel van de participatieplaats is het opdoen van werkervaring dan wel het leren functioneren in een arbeidsrelatie en daarnaast werken aan belemmeringen ontstaan door persoonsgebonden factoren.
3. De participatieplaats kan gecombineerd worden met een opleiding ter verkrijging van een startkwalificatie voor de arbeidsmarkt.
4. Deze participatieplaats duurt maximaal 24 maanden. Met de mogelijkheid van verlenging van twee maar een jaar.
5. Het college plaatst de persoon alleen indien door zijn plaatsing de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en indien door zijn plaatsing geen verdringing plaatsvindt.
6. In een schriftelijke overeenkomst worden tenminste vastgelegd het doelen omvang van de participatieplaats alsmede de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

HOOFDSTUK 4 Specifieke voorzieningen

Artikel 10 Premie activering

1. Het college kan aan personen, zowel met gehele als gedeeltelijke arbeidsverplichting, een premie toekennen zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid onder j van de Wet.
2. Het college stelt in beleidsregels nadere regels vast over de hoogte van de in lid 1 bedoelde premie en de voorwaarden waaronder deze wordt verstrekt.

Artikel 11 Bijzondere kosten

Het college kan aan de persoon die aan een voorziening deelneemt, een vergoeding verstrekken voor bijzondere aanvullende kosten ten behoeve van arbeidsinschakeling.

HOOFDSTUK 5 Slotbepalingen

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als "Re-integratieverordening Wwb 2011 gemeente Stichtse Vecht".

Artikel 13 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2011.
2. De Reïntegratieverordening Wwb 2007, zoals vastgesteld d.d. 6 november 2007 van de gemeente Maarssen, wordt ingetrokken per 1 januari 2011.
3. De Re-integratieverordening Wet werk en bijstand 2009 van de gemeenten Loenen en Breukelen, vastgesteld d.d. 29 september 2009 wordt ingetrokken per 1 januari 2011.

Aldus besloten in de openbare vergadering van 3 januari 2011.

de griffier,

de voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

Re-integratieverordening Wwb 2011 gemeente Stichtse Vecht

De Wet werk en bijstand (Wwb) stelt in artikel 8 dat de gemeenteraad in een verordening regels stelt met betrekking tot het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling, het verstrekken van een premie en het volgen van scholing of opleiding. Dit is de re-integratieverordening. Hierin worden de kaders aangereikt waarbinnen het college uitvoering moet geven aan zijn opdracht om bijstandsgerechtigden, niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een uitkering uit hoofde van de Algemene Nabestaandenwet (ANW) te ondersteunen bij het verwerven van een zelfstandige bestaansvoorziening of sociale activering te bevorderen.

De Wwb stelt de eigen verantwoordelijkheid van de burger centraal om te voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan door middel van arbeid. Pas als mensen niet in staat blijken te zijn in het eigen bestaan te voorzien, hebben zij aanspraak op ondersteuning door de gemeente. De gemeente krijgt met de Wwb de volledige verantwoordelijkheid, de middelen en ruimte voor het voeren van een actief re-integratiebeleid.

Geharmoniseerd beleid

Maarsse, Breukelen en Loenen vormen vanaf 1 januari 2011 de gemeente Stichtse Vecht. De re-integratieverordeningen van de drie gemeenten dienden te worden omgezet naar één nieuwe verordening voor de nieuwe gemeente. De onderlinge verschillen waren voornamelijk procedureel van aard. De verordeningen van Breukelen en Loenen waren inhoudelijk opgezet terwijl de verordening van Maarsse eerder kaderstellend was en het college de opdracht gaf de uitwerking in beleidsplannen neer te leggen. Voor de verordening van Stichtse Vecht is gekozen voor deze laatste variant: de verordening geeft een omschrijving van de opdracht aan het college, de doelgroepen en de verplichtingen van de belanghebbende, de financiële kaders, en gaat in op specifieke voorzieningen als sociale activering en premiebeleid. Ook zijn in de verordening regels opgenomen met betrekking tot de wijze waarop de Wet Stimulering Arbeidsparticipatie (STAP) wordt uitgevoerd, maar aard en vorm van de voorzieningen dienen door het college in beleidsregels te worden vastgelegd.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Re-integratieverordening Wwb 2011 gemeente Stichtse Veicht

De artikelen waarin een substantiële wijziging is aangebracht zijn vermeld.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit artikel worden de begrippen, die in de tekst van de verordening worden gebezigd, nader toegelicht.

Artikel 2 Opdracht college

In het eerste lid van dit artikel wordt de doelgroep omschreven, die in artikel 7 van de wet wordt aangeduid. Daarbij wordt ook artikel 40 van de wet genoemd, waarin wordt ingegaan op belanghebbenden zonder vast woon- of verblijfplaats.

In het tweede lid komt het principe van maatwerk naar voren. Het college dient rekening te houden met de mogelijkheden en capaciteiten van de belanghebbende en de voorziening daarop af te stemmen.

Het derde lid gaat op dit thema door, maar dan gericht op de aanbieders van de voorzieningen.

Artikel 3 Beleidsregels

De wijze waarop het college de uitvoering van de re-integratieverordening vorm geeft, moet worden vastgelegd in beleidsregels, waarover achteraf verantwoording aan de raad wordt afgelegd. Dit is voor voormalig Maarssen een wijziging van aanpak. Voorheen werd jaarlijks een re-integratieplan aan de raad voorgelegd. Bij deze vorm is aangesloten bij de situatie, zoals die in Breukelen en Loenen bestond. Deze vorm is ook meer in overeenstemming met de verdeling van verantwoordelijkheden tussen gemeenteraad en college. In het tweede lid wordt in grote lijnen bepaald, wat in de beleidsregels terug te vinden moet zijn. Daarbij kan bijvoorbeeld ook worden gedacht aan de vorm waarin voorzieningen worden aangeboden, zoals een persoonlijk re-integratiebudget.

Artikel 4 Aanspraak op ondersteuning

In dit artikel wordt aangegeven welke groepen aanspraak op ondersteuning hebben. Deze zijn omschreven in artikel 7 van de wet. Tegelijk wordt in het tweede lid opgemerkt, dat de ondersteuning beperkt wordt tot het ontbreken van voorliggende voorzieningen. Zijn die aanwezig, waarbij bijvoorbeeld gedacht kan worden aan voorzieningen, die bij het Uitvoeringsorgaan Werknemersverzekeringen dienen te worden aangevraagd, dan kan geen ondersteuning geleverd worden. Dit sluit overigens niet uit, dat er met het UWV afspraken kunnen worden gemaakt over doorloop van trajecten bij wisseling van uitkeringsregeling, bijvoorbeeld ten aanzien van WW gerechtigden.

Artikel 5 Sluitende aanpak

Om het primaat van werk boven inkomen – het kernbegrip van de wet- te garanderen en vanuit een oogpunt van dienstverlening dient het moment van aanbod van ondersteuning na de aanvraag gelimiteerd te zijn. De uiterste termijn is gesteld op drie maanden. Op deze wijze wordt tevens voorkomen, dat de afstand tot de arbeidsmarkt onnodig toeneemt.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

Met dit artikel wordt invulling gegeven aan de opdracht van het college, neergelegd in artikel 9 van de wet. Daarin wordt gesteld dat belanghebbende verplicht is om optimaal mee te werken aan de re-integratie. In dit artikel van de verordening worden de verplichtingen nader uitgewerkt en wordt een verband gelegd met de maatregelverordening.

Artikel 7 Budget- en subsidieplafond

Omdat de gemeente met het Participatiebudget de volledige verantwoordelijkheid heeft gekregen voor de besteding van de gelden voor re-integratie ontvangt het college met dit artikel de bevoegdheid om in afwijking van de wens van een belanghebbende een passende voorziening vast te stellen als een vastgesteld plafond bereikt is. Hiermee wordt een werkbaar verdeling van de middelen over de aan te bieden voorzieningen gerealiseerd.

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

In dit artikel wordt ingegaan op het doelperspectief van een voorziening: namelijk gericht op arbeidsinschakeling, activering, zorg of een combinatie ervan. In het tweede artikel wordt een niet limitatieve opsomming gegeven van de soorten van voorzieningen. In de volgende artikelen wordt omschreven op welke gronden voorzieningen kunnen worden beëindigd en welke voorwaarden er verder kunnen worden verbonden.

Artikel 9 Participatieplaats

Met ingang van 1 januari 2009 is de Wet STAP in werking getreden. De wet is vastgelegd in artikel 10a van de Wet werk en bijstand. Tegelijk is geregeld dat het gemeentelijk beleid ten aanzien van deze wet moet worden vastgelegd in een verordening.

1. de participatiebaan.

Met een participatiebaan wordt bedoeld een terugkeerbaan: door middel van het uitvoeren van additionele werkzaamheden gedurende een bepaalde periode verbetert de bijstandsgerechtigde zijn kansen om uit te stromen naar de arbeidsmarkt. De essentie ligt dus in het vergroten van de kansen. Er is een maximum termijn aan de betrekking verbonden en bij gebleken vorderingen kan aan de bijstandsgerechtigde een premie worden toegekend.

1. doelgroep.

De doelgroep van de Wet Stimulering Arbeidsparticipatie wordt gevormd door (alleen) bijstandsgerechtigden die een kleine kans hebben om uit te stromen naar de arbeidsmarkt. De wet STAP geeft mogelijkheden om die kans te vergroten door middel van terugkeerbanen, die gedurende een bepaalde periode mogen worden uitgevoerd.

Daarbij worden twee voorwaarden gesteld:

1. Het mag alleen gaan om additionele werkzaamheden. Dat betekent dat het om een gecreëerde functie gaat, en dus niet om normale productieve arbeid. De plaatsing moet primair en uitsluitend gericht zijn op uit/doorstroom naar reguliere arbeid en dus niet op het resultaat van de werkgever.
2. De werkzaamheden moeten geplaatst zijn in het kader van re-integratie.

2. termijn.

De additionele werkzaamheden kunnen voor een periode van maximaal twee jaren worden uitgevoerd. Daarin worden andere vormen van werken met behoud van uitkering, die in eerdere fasen zijn uitgevoerd, meegeteld. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld een work first traject. Als echter aansluitend aan de terugkeerbaan een fase van werken met behoud van uitkering aan de orde

zou zijn, bijvoorbeeld om het voor een werkgever aantrekkelijk te maken de bijstandsgerechtigde regulier werk aan te bieden, kan dit worden toegestaan voor een periode van maximaal een half jaar. Er moet dan wel reëel uitzicht bestaan op een arbeidscontract.

3. *scholing.*

Als de participatiebaan een half jaar geduurd heeft en de betrokken persoon beschikt niet over een startkwalificatie moet de gemeente een opleiding of scholing aanbieden, tenzij evident is dat het niet haalbaar is voor de betrokkene, zoals het heet: de bekwaamheden of krachten van de betrokkene te boven gaat.

Bij het aanbieden van scholing moeten een paar zaken in de gaten worden gehouden.

De scholing of opleiding moeten de vergroting van de kansen op in schakeling op de arbeidsmarkt tot resultaat hebben. Als dit niet zo is, bijvoorbeeld door een complexe zorgsituatie in het gezin of door een verslavingsprobleem van de betrokkene, moet er geen aanbod worden gedaan. Eventueel kan dan wel een andere voorziening worden aangeboden. Het aanbod van scholing moet gedaan worden na de eerste zes maanden van de additionele arbeid. Dat houdt in dat het onderzoek twee maanden tevoren moet starten.

4. *premie.*

Na iedere periode van 6 maanden moet worden getoetst of de betrokken persoon voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn arbeidskansen. Als dat zo is, kan hem aan het eind van iedere periode van 6 maanden een premie worden toegekend. Het maximumbedrag van premies, zoals vastgelegd in de Wwb (art. 31, op dit moment € 2.196) mag niet overschreden worden. In de wet wordt expliciet aangegeven, dat de hoogte van de premie moet worden vastgesteld in relatie tot de armoedeval. Met andere woorden, de hoogte van de premie mag niet leiden tot een armoedeval. Bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel kwam naar voren dat het door de gemeentes gehanteerde premiebeleid tot nu toe niet heeft geleid tot een armoedeval. Niettemin werd wel benadrukt dat gemeentes met de premies rustig aan moesten doen. Bij het voorstel wordt overwogen om in de uitvoeringsregels re-integratievoorzieningen enige consistentie te bewerkstelligen en het bedrag gelijk te stellen met de premie voor vrijwilligerswerk, gericht op arbeidsinschakeling (€ 1.500 per jaar).

5. *UWV-verzekerden.*

Met het UWV kan worden overeengekomen om ook aan personen, die een WW, Wajong, WIA of WAO-uitkering ontvangen, de mogelijkheid tot het bezetten van een participatiebaan toe te kennen.

Artikel 10 Premie activering

Volgens de wet kan een persoon, die volledig uitstroomt naar duurzame arbeid, in aanmerking komen voor een uitstroompremie, rekening houdend met een maximum bedrag, zoals gesteld staat in artikel 31, tweede lid onder j van de wet. Dit benadeelt personen, die vanwege hun belemmeringen en beperkingen niet geheel *kunnen* uitstromen. Deze personen komen bij werkaanvaarding in aanmerking voor een activeringspremie ter hoogte van hetzelfde bedrag.

Artikel 11 Bijzondere kosten

Op grond van dit artikel kunnen belanghebbenden in aanmerking komen voor een vergoeding van flankerende kosten, zoals reiskosten, kosten van kleding e.d.

De overige artikelen spreken voor zich.
